

Ter herinnering aan

Piet (Petje) Jochoms

Peter Johannes

weduwnaar van

Gerda Jochoms - de Klein

Piet, pap en opa, is op maandag 31 juli 2023, na 5 dagen omringd te zijn geweest door zijn kinderen en kleinkinderen, aan het einde van de middag in alle rust overleden.

Ons pap is op 9 februari 1931 geboren op de hoek van de Mooksestraat en de Mooksebaan. Hij was de zesde van in totaal tien kinderen. Nu is alleen Nellie nog in leven.

Al binnen twee jaar na zijn geboorte verhuisde de familie Jochoms naar de Bosstraat; pal aan de spoorweg. Hij heeft daar, behoudens de evacuatie tijdens de Tweede Wereldoorlog, zijn jeugd doorgebracht. Uit alle verhalen die we mochten aanhoren was dit een vrij zorgeloze jeugd. Natuurlijk had ook de familie Jochoms het niet zo breed. Dat betekende dat al op redelijk jonge leeftijd allerlei werkzaamheden verricht moesten worden. Verhalen over het plukken van de “wasbèrre” in de zomermaanden zijn ons meerdere malen verteld.

Na de lagere school is ons pap naar de ambachtsschool gegaan om houtbewerking te gaan leren. Uiteindelijk heeft hij zijn hele werkzame leven “in het hout” gewerkt. Eerst op de meubelfabriek aan de Nieuweweg en later bij aannemersbedrijf Driessen-Bögels. Wij herinneren ons pap als een vakman. Een man met sterke armen en handen. Zo maakte hij bijvoorbeeld nog hobbelpaarden voor zijn kleinkinderen. Ook bij zijn kinderen – nadat deze een relatie kregen en op zichzelf gingen wonen – heeft hij veelvuldig geklust in hun huizen.

In 1949 leerde hij ons mam kennen. Aanvankelijk even aarzelend, maar al snel sloeg de vonk echt over. Zijn militaire dienst vervulde hij in Maastricht. Een stad waar hij altijd graag kwam. Niet dat hij altijd met veel plezier in de trein stapte om naar Maastricht te gaan, dat niet. Soms had hij de hulp en overredingskracht van zijn vrienden nodig. In die jaren is hij als dienstplichtige behulpzaam geweest bij de watersnoodramp in 1953. Op 2 maart 1957 zijn ze getrouwd. Tot ons mam overleed in 2013 een gelukkig huwelijk. Peter werd geboren

in de Herwendaalsehoek, waar ze tijdelijk woonden. Cor en Theo in de Lindenlaan. Daar hebben ze tot 1968 gewoond. Tussen 1968 en 2006 in de Van Nispenstraat en daarna in de Lievensweg. In het najaar 2021 ging – op negentigjarige leeftijd – de gezondheid iets sneller achteruit. Vanaf december in dat jaar leefde hij op Kalorama. Daar is hij tot het laatst liefdevol verzorgd. Zijn gezondheid ging langzaam verder achteruit en hij werd steeds kwetsbaarder.

Op Kalorama is hij in 2022 nog gehuldigd voor 80 jaar lidmaatschap van De Treffers. De Treffers vormde bij het mannelijk deel van de familie Jochoms een centraal deel van hun leven. Voor ons pap – maar ook voor zijn vader en twee broers en later ons mam – betekende dat vanzelfsprekend vrijwilligerswerk. Toen hij 82 jaar lid was, was hij ook 75 jaar vrijwilliger. Naast allerlei andere dingen spreekt vooral zijn inzet voor de jeugd boekdelen. Nadat hij had geholpen in de kantine was het op zondagavond eerst thuis Studio Sport kijken en daarna kaarten schrijven voor de eerstvolgende wedstrijd van de jongste jeugd. Daar lag zijn hart en ziel met de woorden: “de ouderen redden zich wel!”. Wat was hij ook blij en begaan met zijn kleinkinderen. Die konden echt altijd bij hem terecht: pannenkoeken of een gebakken ei eten. En vaak naar hun voetbalwedstrijden kijken. En andersom ook: in de zomer van 2021 hebben alle kleinkinderen zijn schuur en schutting in 1 weekend helemaal geveerd. Ons pap begreep heel goed waar het om gaat in het leven: sámen leven. Voor zijn vrijwilligerswerk, ook bij de EHBO en het koor, is ons pap gehuldigd als Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Wat ons blijft is de gastvrijheid thuis samen met ons mam. Tijdens verjaardagen zat het huis vol: kaarten en een kamer vol rooksierten. En lachen op momenten dat wij als kinderen ons mam weer eens fopten. Ons pap had in letterlijke en figuurlijke zin een sterk hart; en een groot hart. De letterlijke betekenis hebben wij de laatste dagen van zijn leven meegemaakt. De figuurlijke en grote betekenis de rest van zijn leven: veel ruimte voor anderen en het hart op de juiste plaats. Ons pap schreef rechtvaardigheid met hoofdletters. Hij had dan ook een grote wil om te leven en er het beste van te maken. Ook als het tegen zat. Ons pap leefde het leven.

Fijn dat u aanwezig was bij het afscheid van ons pap.

Kinderen en kleinkinderen
8 augustus 2023